

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 5733/26.08.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind siguranța persoanelor în zonele de îmbăiere (b467/18.08.2026)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative privind siguranța persoanelor în zonele de îmbăiere (b467/18.08.2026)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 26.08.2026, desfășurată online, conform prevederilor art. 30 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- definiția incoerentă a „administratorului”:
 - propunerea legislativă folosește o singură noțiune de „*administrator*” [art. 2 lit. d)] atât pentru autoritatea publică locală, cât și pentru operatorul economic care exploatează un sector de plajă în baza unui contract de închiriere sau de concesiune;
 - această suprapunere permite ca obligații specifice unui serviciu public – organizare, personal, finanțare – să fie transferate, prin interpretare, către un actor privat, exonerând instituția publică și serviciul deja organizat de aceasta potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2006;

- dublă finanțare a serviciului de salvare acvatică:
 - serviciul de salvare acvatică (taxa de salvamar) este plătit în baza unei taxe care se colectează de către operatorii economici care exploatează sectoare de plajă. Propunerea legislativă, prin art. 15, impune suplimentar ca finanțarea serviciilor de salvare acvatică, a posturilor de salvare și a posturilor de prim ajutor să se asigure „*de administrator, din bugetul propriu*” – ceea ce, în măsura în care operatorul economic este inclus în noțiunea de administrator potrivit art. 2 lit. d), ar însemna ca același serviciu să fie finanțat de două ori, prin mecanisme paralele: o dată prin taxa de salvamar deja achitată autorității publice și a doua oară prin finanțarea directă impusă de noua lege.
 - propunerea legislativă nu conține nicio normă de corelare între cele două mecanisme și nu clarifică raportul dintre taxa existentă și noua obligație de finanțare. Această dublă finanțare se adaugă contradicției deja semnalate între art. 15 din propunerea legislativă și art. 4 alin. (2¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă, care atribuie deja autorităților publice locale, din bugetele locale și din sume defalcate din bugetul de stat, obligația de finanțare a serviciului de salvamari pe litoral;
- depășirea obiectului contractelor de închiriere/concesiune:
 - Contractul-cadru de închiriere a sectoarelor de plajă, încheiat de operatorii economici cu Administrația Națională „Apele Române”, prevăzut în Anexa nr. 2 a Ordinului nr. 454/2013 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea și desfășurarea licitației publice pentru atribuirea contractelor de închiriere a plajei Mării Negre, a Contractului-cadru de închiriere a plajei Mării Negre și a Listei sectoarelor de plajă libere propuse spre închiriere, prevede la art. 9.6 obligația ca locatarul „să pună la dispoziție suprafața de plajă necesară organizării și desfășurării serviciului public de salvare acvatică SALVAMAR și a posturilor de prim ajutor, conform prevederilor actelor normative care le reglementează,, – obligație pe care operatorii o respectă;
 - Contractul-cadru nu conține însă nicio obligație privind organizarea, angajarea personalului sau finanțarea acestui serviciu;
 - propunerea legislativă, prin includerea operatorului economic în definiția „*administratorului*”, impune obligații care excedează contractul aflat în derulare, fără nicio renegociere a acestuia și fără corelare cu clauzele sale;

- obligații disproporționate pentru operatorii cu suprafețe reduse: obligația de a asigura personal de salvare la un raport de minimum 1 salvamar la 100 m de front la apă, aplicată fără prag minim de suprafață, forțează operatorii cu sectoare reduse să suporte costul integral al unei echipe de cel puțin doi salvamari (pentru acoperirea unui program de 12 ore/zi, 7/7), disproporționat față de suprafața și veniturile generate, în condițiile în care aceștia achită deja taxa de salvamar menționată mai sus;
- lacune privind continuitatea serviciului și colaborarea între operatori:
 - propunerea legislativă nu prevede niciun termen de grație pentru înlocuirea personalului de salvare absent din motive obiective (boală, demisie, concediere), art. 14 echivalând automat, la control, lipsa unui atestat valabil cu „*supraveghere neasigurată*”.
 - de asemenea, posibilitatea partajării personalului între administratori vecini (art. 12 alin. (2) nu oferă nicio soluție operatorilor al căror sector este mărginit de plajă neînchiriată sau publică;
- sancțiuni disproporționate: amenzile propuse pentru administrator [10.000–30.000 lei, art. 18 alin. (1) lit. e) și f)] nu diferențiază între abateri de fond, cu impact asupra siguranței, și abateri administrative formale, și se aplică unui operator economic căruia legea îi impune, fără temei contractual sau financiar clar, obligații ce depășesc rolul său de locatar;
- termene nerealiste: termenul de 1 mai pentru dispoziția primarului (art. 4), termenul de 90 de zile pentru adoptarea hotărârii Guvernului care stabilește elementele tehnice esențiale (art. 22) și data fixă de intrare în vigoare (art. 24) nu lasă un interval realist de conformare, mai ales în condițiile incertitudinii create de problemele de fond semnalate anterior.

Președinte,
Sterică FUDULEA